

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 12.12.2022 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12
състав**, в закрито заседание на 12.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

като разгледа дело номер **9511** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.203 и следващите от Административно процесуалния кодекс във връзка с чл. 19, ал.1 и ал.2 от закона за Националната агенция за приходите (ЗНАП).

Делото е образувано по искова молба на "КАНЕКС" ЕООД с ЕИК[ЕИК] със седалище С., представлявано от К. В. - управител, със съдебен адрес по жалбата, чрез адв. И. Р., против Националната агенция за приходите, за имуществени вреди, с правно основание чл.1, вр. чл.4 ЗОДОВ.

В определение по делото от 20.10.2022г. съдът е приел редовност на исковата молба и допустимост на предявените обективно съединени искове от ищеца срещу ответника. След размяна на книжа е постъпил отговор на исковата молба.

При така изложеното, съдът следва да насрочи делото за разглеждане в открито съдебно заседание, с оглед на което и

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито заседание на 16.01.2023г. от 14:00 ч., за която дата се призоват страните:

-Ищецът: "КАНЕКС" ЕООД с ЕИК[ЕИК] със седалище С., представлявано от К. В. - управител, със съдебен адрес по жалбата, чрез адв. И. Р.

-Ответникът:Национална агенция за приходите с адрес [населено място], [улица]

-Прокуратурата чрез Софийска градска прокуратура.

Съдът обявява на страните доклада по делото:

1.Обстоятелствата, от които произтичат претендираните права от ищеца и възраженията на ответника:

Ищецът „КАНЕКС“ ЕООД иска ответникът Националната агенция за приходите да бъде осъден да му заплати за претърпени имуществени вреди следните суми:

- 1) в размер на 1245,00лв. за вреди, представляващи част от платените от дружеството разходи за адвокатско възнаграждение, съразмерно на уважената част от жалбата по административен ред срещу Ревизионен акт № Р-22221020002663-091-001/28.01.2021г. (83% от общо платени 1500 лв.),
- 2) за сума в размер на 186,42лв., представляваща законната лихва върху размер на обезщетението по т.1, считано от датата на изплащане на възнаграждението до датата на предявяване на исковата молба, (от 11.02.2021г. до 17.10.2022г.).
- 3) законната лихва върху сумата за главница – 1245блв., от датата на предявяване на иска – 17.10.2022г., до датата на окончателното ѝ изплащане.

Иска се и съдът да присъди на дружеството-ищец всички извършени в съдебното производство по делото разноски. В подкрепа на иска ангажира следните доказателства: Ревизионен доклад № Р-22221020002663-092-001/04.01.2021 г. и Ревизионен акт № Р-22221020002663-091-001/28.01.2021 г.; Договор за правна защита и съдействие № 846606/10.02.2021 г.; разпечатка от 18.02.2021 г. от електронна поща на адв. Г. Д., с приложен проект на жалба срещу РА; разпечатка от 19.02.2021 г. от електронна поща на адв. Г. Д. - заверено копие, с входирана жалба срещу РА с вх. № 53-06-1426/19.02.2021 г., ведно с допълнение към жалбата с вх. № 23-22- 372# 1/26.03.2021 г.;платежно нареждане от 11.02.2021 г. за заплащане на възнаграждението за изготвяне на жалба срещу РА - 1500 лв. и от 11.02.2022г.;Решение № 681/27.04.2021 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ - [населено място], с което РА е частично отменен и частично изменен; Справка от калкулатор за законната лихва за забава от датата на постановяване на решението на директора на Д „ОДОП“ - С. до датата на завеждане на исковата молба.

РА бил обжалван за установени задължения общо в размер на 15 745,57лв., в това число за ДДС и лихви. С решение № 681/27.04.2021г. директорът на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" при ЦУ на НАП е отменил РА в обжалваната част общо за 12 999,00лв. и потвърдил РА в останалата обжалвана част общо за 2289,96лв., от което и извод, че подадената жалба е уважена на 83% с решението на директора.

За целите на обжалването, на 10.02.2021г. между дружеството и адв. Г. Д. бил сключен договор за правна защита и съдействие с договорено възнаграждение от 1500лв., платени на 11. 02.2021г. по банков път.

В изпълнение на договора адвокатът изготвил жалбата срещу РА, изпратил я на управителя на дружеството, представена била разпечатки от мейл, които доказвали изпращането на жалбата. Жалбата била подписана и подадена от управителя на дружеството К. В.. Други са данните по представена разпечатка от електронна поща от 19.02.2021г., с текст "Изпращам подадената днес жалба с входящ номер. адв. Г. Д.". Съдът следва да укаже на ищеца посоченото несъответствие и предостави възможност за отстраняването му.

Ищецът счита, че са изпълнени всички предпоставки по чл. 1 ЗОДОВ за ангажиране на отговорността на държавата и общините за вреди.

Ответникът Национална агенция за приходите е представил писмен отговор на исковата молба, не бил изпълнен състава на чл.1, ал.1 ЗОДОВ, признава единствено обстоятелството, че РА е отменен частично, всички други обстоятелства се оспорват. Оспорва се, че възнаграждението на адвоката за изготвяне на жалбата срещу РА е платено; че са настъпили имуществени вреди за дружеството от частичната отмяна на РА; липсвала пряка и непосредствена връзка между настъпилата за ищеца вреда и

отменените като незаконосъобразни актове на администрацията. Също се претендира, че адвокатската защита не е била задължителна при обжалването по административен ред. Договорът за правна защита и съдействие от 10.02.2021г., съставлявал писмено доказателство, чиято достоверност не можело да бъде безспорно доказана, тъй като съставлявал частноправен документ, можело да бъде съставен във всеки един момент. Тези разноски следвало да се претендират по друг ред, редът за плащане на разноски бил предвиден по чл.161 ДОПК, подлежащи на възстановяване по предвидения в закона ред, позовава се и на чл.8, ал.3 ЗОДОВ.

Според ответникът, така заявената претенция е в противоречие с практиката на Съда по правата на човека и ЕСПЧ като цитира конкретна съдебна практика - заявената от ищец;а в процесното производство искова претенция и застъпената от него теза са в противоречие с практиката на СЕС: решенията по делата С-6/90 (Решение на Съда от 19 ноември 1991 г., *A. Francovich и Danila Bonifaci и други срещу Италианска република*, По съединени дела С-6/90 и С-9/90, ECLI:EU:C:1991:428) и С-46/93 (Решение на Съда от 5 март 1996 г., *B. du Rckheur SA срещу B. D. и T. Q. срещу S. of State for T., ex parte: Factortame L. и други*, съединени дела С-46/93 и С-48/93, ECLI:EU:C:1996:79) както и с практиката на Европейския съд по правата на човека (ЕСПЧ) . Съдът констатира, че цитираната съдебна практика на ЕСПЧ -Решение от 25 септември 1992, *Pham Hoang, Appl.13191/87*; Решение от 19 април 1994 г., *Appl. 16034/90, Van de Hurk v. he N.]* Решение от 15 юли 1982 г., *Appl.8130/78, Eckle v. G.*, касае приложението на чл.6 от ЕКПЧ по отношение на физически лица и във връзка наказателни производства. Съдът следва да укаже посоченото несъответствие и предостави възможност на ответника да посочи защо счита, че тази практика е относима към административно производство, и то касаещо установяването на публични задължения, предвид и предметният обхват на чл. 6 ЕКПЧ.

Ответникът иска от съда да отхвърли изцяло исковете, да не се присъжда начислен размер на ДДС върху претендираното адвокатско възнаграждение, иска присъждането на юрисконсултско възнаграждение и се прави възражение за прекомерност на претендираното в съдебното производство по делото адвокатско възнаграждение

2. Правната квалификация на предявения иск е чл.203 АПК вр. с чл.1 от ЗОДОВ.

3.Права и обстоятелства, които се признават: Подадената от "Канекс" ЕООД до Директора на Дирекция "Обжалване и данъчно- осигурителна практика" при ЦУ на НАП жалба с вх. №53-06-1426/19.02.2021г. на ТД на НАП срещу Ревизионен акт № Р-22221020002663-091-001/28.01.2021 г.; която жалба е уважена частично, съответно ревизионният акт е отменен частично с Решение № 681/27.04.2021 г. на директора на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" при Централно

4.Подлежащи на доказване обстоятелства: Всички обстоятелства подлежат на доказване, с изключение на посочените в т.3.

5. Разпределение на доказателствената тежест:

УКАЗВА на ищеца, че носи доказателствена тежест за установяване на съществуването на фактите и обстоятелствата, посочени в исковата молба, от които черпи благоприятни за себе си правни последици. Следва да докаже всеки елемент

от състава на отговорността за вреди по чл.1 ЗОДОВ:- наличие на незаконосъобразен административен акт, от който се претендират вредите, неговата отмяна като незаконосъобразен; - вид и размер на причинени вреди; - причинна връзка между незаконосъобразния акт и вредите. Следва също да отстрани несъответствието между твърдението в исковата молба и данните от разпечатката от електронната поща на адв. Д. от дата 19.02.2021г., представени по делото.

УКАЗВА на ответника, че носи доказателствената тежест за установяване на съществуването на фактите и обстоятелствата, посочени в отговора на исковата молба, в това число да посочи защо счита цитираната в отговора на исковата молба съдебна практика на Съда по правата на човека за относима към исковата претенция.

ПРЕДОСТАВЯ ВЪЗМОЖНОСТ на страните за становище по дадените указания и доклада по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия.

ПРИКАНВА страните към доброволно уреждане на спора.

ПРЕПИС от определението да се връчи на страните, а на ищеца - и от писменият отговор на ответника.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ